

Sygn. akt: III U 742/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015r.

**Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2015r. w O.

sprawy z odwołania J. B. i Apteki (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddziałowi w W.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego i o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania J. B. i Apteki (...) Sp. z o.o. w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddziału w W.

z dnia 18.04.2014r. **nr** (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, że J. B. od dnia 1 lipca 2013 roku podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wymiarze pełnego etatu w firmie Apteka (...) Sp. z o.o. w W. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 7.146,86 zł.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.04.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. stwierdził, że J. B. od 01.07.2013r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wymiarze 1/2 etatu w firmie Apteka (...) Sp. z o.o. w W. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości równej połowie minimalnego wynagrodzenia za pracę, tj. 800zł.

Odwołanie od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Ostrołęce wniosła J. B.. W uzasadnieniu podniosła, że wbrew stanowisku ZUS w dacie zawierania umowy w dniu 01.07.2013r. nie była w ciąży a nadto organ nie wyjaśnił stanu faktycznego, kondycji finansowej i zdolności płatniczych jej pracodawców i tego, czy stać jest ich na płacenie jej takiego a nie innego wynagrodzenia. Dodała, że faktycznie wykonywała pracę a wkład jej pracy nawet przewyższa wypłacane jej wynagrodzenie.

Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, że na podstawie ustaleń przeprowadzonej kontroli ZUS stwierdził, że wysokość wynagrodzenia J. B. od dnia 01.07.2013r. została ustalona wyłącznie w celu uzyskania prawa do wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa i stanowi naruszenie zasad współzycia społecznego.

Także płatnik składek - Apteka (...) Sp. z o.o. w W. (mający filię w P.)wniósł swoje odwołanie od decyzji ZUS z dnia 18.04.2014r. i skierował je do Sądu Okręgowego w Warszawie XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu odwołania zaskarżonej decyzji zarzucił:

-dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów polegającą na pominięciu okoliczności uzasadniających wzrost wynagrodzenia ubezpieczonej, tj.: nabycia przez nią dodatkowych kwalifikacji (ukończenie studiów podyplomowych z zakresu rachunkowości), znacznego zwiększenia zakresu jej obowiązków służbowych i powierzenia jej w praktyce funkcji dyrektora finansowego Spółki,

- niemające oparcia w materiale dowodowym ustalenie, że podwyżka wynagrodzenia ubezpieczonej spowodowana była jedynie jej ciężką i chęcią zapewnienia jej wysokich świadczeń z tytułu macierzyństwa, podczas gdy ubezpieczona nigdy nie była w ciąży, a brak jest jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia, że strony zawierając umowę mogły przewidywać powstanie u ubezpieczonej niezdolności do pracy.

Płatnik wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji przez ustalenie, że J. B. podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek na umowę o pracę w wymiarze pełnego etatu z podstawą wymiaru składek w wysokości 7.146,86 zł.

Postanowieniem z dnia 29.01.2015r. Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych na zgodny wniosek stron na podstawie art. 461 § 3 kpc sprawę w zakresie odwołania Apteki (...) Sp. z o.o. w W. przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ostrołęce. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt IIIU 163/15.

Zarządzeniem z dnia 13.05.2015r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce na podstawie art. 219 kpc połączył sprawy IIIU 642/14 i IIIU 163/15 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt IIIU 742/14.

J. B. i pełnomocnik zainteresowanej Spółki podtrzymali swoje odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od dnia 01.09.2012r. do dnia 30.06.2013r.J. B. była zgłoszona jako zatrudniona u płatnika składek Apteka (...) Sp. z o.o. z W. w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku księgowej z wynagrodzeniem w kwocie połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, tj. 750zł brutto. Na podstawie tej umowy wprowadzała do systemu dane z dokumentów dotyczących działalności płatnika, w tym dotyczących nabywania leków, sprzedaży leków i najmu lokali posiadanych przez płatnika składek, wpisywała przelewy, zajmowała się potwierdzeniami sald, wystawiała faktury i przyglądała się pracy księgowej. Obowiązki głównej księgowej pełniła natomiast U. K..

J. B. w czerwcu 2013r. ukończyła studia podyplomowe z zakresu rachunkowości, wcześniej ukończyła zaś studia ekonomiczne i uzyskała tytuł magistra ekonomii. W 2013r. odwołująca prowadziła rozmowy z innymi pracodawcami odnośnie jej zatrudnienia jako księgowej. Takie rozmowy prowadziła m.in. z J. A., prowadzącym działalność gospodarczą i korzystającym dotychczas z obsługi księgowej biura rachunkowego. J. A. proponował jej wynagrodzenie w kwocie 4.500zł, nie godził się jednak na pokrywanie jej kosztów przejazdu do pracy, dlatego ostatecznie odwołująca nie zgodziła się na zatrudnienie.

Od 01.07.2013r. J. B. została natomiast zatrudniona w wymiarze pełnego etatu w firmie Apteka (...) Sp. z o.o. z W. na stanowisku księgowej na czas nieokreślony z wynagrodzeniem 7146,86 zł. Na podstawie nowej umowy o pracę ubezpieczona świadczyła efektywnie pracę do 17.11.2013r., tj. przez okres blisko 4 miesiące, za co otrzymywała wynagrodzenie w kwocie wynikającej z umowy o pracę, tj. 7.146,86 zł brutto. Od dnia 18.11.2013r. odwołująca

była niezdolna do pracy z powodu choroby a po odzyskaniu od 13.01.2014r. zdolności do pracy w dalszym ciągu świadczy pracę. J. B. faktycznie wykonuje obowiązki głównej księgowej, do jej obowiązków należy m.in. księgowanie dokumentów, sprawdzanie dokumentów, pilnowanie stanów magazynów i kont magazynowych, robienie przelewów, kontakt z kontrahentami i przedstawicielami dostawców leków, wprowadzanie faktur sprzedażowych, wystawianie faktur VAT, dokonywanie płatności z konta bankowego, wystawianie faktur, w tym za wynajem obiektów, których właścicielem jest pracodawca, rozwiązywanie problemów dotyczących wynajmowanych obiektów, znajdowanie nowych najemców. Od 01.07.2013r., tj. momentu, gdy J. B. zaczęła pracować w pełnym wymiarze czasu, dotychczasowa księgowa, U. K., pozostała dalej zatrudniona w księgowości, przejęła jednak wcześniejsze obowiązki J. B., stała się jej podległym pracownikiem i wprowadzała do systemu dane z dokumentów. U. K. jako księgowa nie była tak dyspozycyjna jak J. B., nie miała też dostępu do konta Spółki, odwołująca nadto lepiej posługuje się pocztą elektroniczną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: pisma procesowe J. B. i Apteki (...) Sp. z o.o. z W. (k. 2-6a.s., k. 39-42a.s., 94-100a.s.), odpowiedź na odwołanie (k. 8-10a.s.), zakresy czynności (k. 43-44a.s.), kserokopie dyplomu i świadectwa ukończenia studiów (k. 45-46a.s.), wyciągi bankowe (k. 81-84a.s.), zeznania świadków: K. P. (k.85v-86a.s.), K. S. (k. 85v) i J. A. (k. 111va.s.), zeznania J. B. w charakterze strony (k. 101-102a.s.), wszystkie dokumenty zawarte w aktach kontroli ZUS, przeprowadzonej w Apteka (...) Sp. z o.o. z W..

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie to kwestia wymiaru czasu pracy i wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne J. B..

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Na mocy art. 11 ust. 1 osoby te podlegają także obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu, zaś na podstawie art. 12 ust. 1 ubezpieczeniu wypadkowemu. Art. 13 pkt 1 ustawy wskazuje, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku, natomiast art. 8 ust. 1 nakazuje za pracownika uważać osobę pozostającą w stosunku pracy. Z kolei przepis art. 22 § 1 kp precyzuje, że przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Do nawiązania stosunku pracy dochodzi przez zawarcie pomiędzy pracownikiem a pracodawcą umowy o pracę.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, że w okresie od dnia 01.09.2012r. do dnia 30.06.2013r. J. B. była zatrudniona u płatnika składek Apteka (...) Sp. z o.o. z W. na podstawie umowy o pracę jako księgowa w wymiarze 1/2 etatu z wynagrodzeniem w kwocie połowy minimalnego wynagrodzenia za pracę, tj. 750 zł brutto. Z tego też tytułu odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z podstawą wymiaru składek w wysokości równej wynagrodzeniu wynikającemu z umowy.

Od 01.07.2013r. J. B. została natomiast zatrudniona w wymiarze pełnego etatu na stanowisku księgowej na czas nieokreślony z wynagrodzeniem 7146,86 zł. Ta właśnie umowa została zakwestionowana przez organ rentowy, który podnosił, że taka wysokość wynagrodzenia J. B. od dnia 01.07.2013r. została ustalona wyłącznie w celu uzyskania prawa do wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa i stanowi naruszenie zasad współzycia społecznego, gdyż wcześniej odwołująca była zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu z najniższym wynagrodzeniem. Kwestionując wymiar czasu pracy pośrednio organ rentowy wywodził więc, że J. B. faktycznie nie świadczyła pracy w wymiarze pełnego etatu, a zamiana warunków zatrudnienia była związana z ciężą odwołującej i chęcią uzyskania wyższych świadczeń związanych z ciężą i macierzyństwem, a nie zmianą sposobu wykonywania pracy.

W ocenie Sądu powyższe stanowisko ZUS jest nieprawidłowe, zaś należy podzielić argumenty zawarte w odwołaniach stron i uznać odwołania za zasadne.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem i doktryną, samo formalne zawarcie umowy o pracę nie jest wystarczające dla uznania jej ważności, bowiem jedynie rzeczywiste pozostawanie w stosunku pracy i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy daje podstawę do podlegania ubezpieczeniom. Pogląd ten znajduje potwierdzenie ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone m.in. w wyroku SN z dnia 21 maja 2010r. (I UK 43/10, LEX 619658), gdzie Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że umowa o pracę zawarta jest dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z tej pracy, czyli strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających stosunek pracy. Sąd Okręgowy podziela też pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 24 lutego 2010r. (II UK 204/09, LEX 590241), zgodnie z którym o tym, czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacanie składki oraz wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 kp. Istotne jest więc, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych. Okoliczności wynikające z formalnie zawartej umowy o pracę nie są wiążące w postępowaniu o ustalenie podlegania obowiązkowi pracowniczego ubezpieczenia społecznego. Przystąpienie do ubezpieczenia i opłacanie składki przez podmiot, który nie świadczy pracy, nie stanowi przesłanki objęcia ubezpieczeniem społecznym i stania się jego podmiotem.

Nadto należy zauważyć, że organ rentowy może kwestionować wysokość podstawy wymiaru składek, lecz musi mieć ku temu uzasadnione podstawy. Także i w tym zakresie można przykładowo wskazać, że w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych ZUS może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa. Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych może być bowiem ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń (tak np. Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 16.10.2013r., II AUa 294/13, LEX nr 1388831 i Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27.04.2005r., II UZP 2/05, OSNP 2005/21/338). W uzasadnieniu tych orzeczeń wskazano, iż umowa o pracę wywołuje również skutki pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych; kształtuje ona stosunek ubezpieczenia społecznego, określa wysokość składki, a w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. Godziwość wynagrodzenia - jedna z zasad prawa pracy (art. 13 kp) - zyskuje dodatkowy walor, gdyż alimentacyjny charakter świadczeń z ubezpieczenia oraz zasada solidaryzmu wymagają, żeby płaca - stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składki - nie była ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz żeby rażąco nie przewyższała wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Wskazano też, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza - rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji.

Sąd Okręgowy podziela powyższe poglądy.

W świetle powyżej cytowanych przepisów i poglądów orzecznictwa zasadniczą okolicznością wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy począwszy od 01.07.2013r. strony istotnie łączyły stosunek pracy w rozumieniu art. 22 kp w pełnym wymiarze czasu pracy, czy też umowa o pracę datowana na 01.07.2013r. z wynagrodzeniem określonym na kwotę 7.146,86zł brutto była umową pozorną, naruszającą zasady współzycia społecznego i czy została zachowana zasada ekwiwalentności świadczeń.

Ocena przeprowadzonych w niniejszej sprawie dowodów, w przekonaniu Sądu Okręgowego, w pełni uprawnia do twierdzenia, że J. B. jako pracownik wykonywała umówione obowiązki pracownicze za wynagrodzeniem 7.146,86zł brutto, a płatnik składek świadczoną pracą przyjmował. Jak wynika z przeprowadzonych dowodów, określenie w

nowej umowie wynagrodzenia na kwotę 7.146,86zł brutto wynikało z faktu zwiększenia obowiązków odwołującej, odpowiadało jej kwalifikacjom i doświadczeniu zawodowemu, a tym samym odpowiadało zasadzie ekwiwalentności świadczeń. W ocenie Sądu nie można zaś podzielić zarzutów organu rentowego, że wysokość wynagrodzenia J. B. od dnia 01.07.2013r. została ustalona wyłącznie w celu uzyskania prawa do wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa i stanowi naruszenie zasad współżycia społecznego.

Wskazać należy, że J. B. zaprzeczała, aby jej niezdolność do pracy od dnia 18.11.2013r. była związana z ciążą. Zeznała że była niezdolna do pracy do dnia 12.01.2014r., a zarówno przed jak i po zwolnieniu lekarskim codziennie w pełnym wymiarze czasu wykonywała swoje obowiązki pracownicze, zaś ich rozmiar i charakter uzasadniał ustalenie wynagrodzenia na poziomie kwoty 7.146,86zł brutto. Należy dać jej wiarę, bowiem od 13.01.2014r. powróciła do pracy.

W celu ustalenia zakresu obowiązków odwołującej i sposobu wykonywania przez nią pracy Sąd przesłuchał J. B. w charakterze strony, przesłuchał też świadków: K. P., K. S. i J. A..

J. B., przesłuchiwana w charakterze strony zeznała, że pierwszą umowę z Apteka (...) zawarła od 01.09.2012r. do 30.06.2013r. na 1/2 etatu, w umowie wskazano stanowisko księgowej ale faktycznie nie zajmowała takiego stanowiska, gdyż księgową była wówczas U. K.. Odwołująca zeznała też, że gdy była zatrudniona na 1/2 etatu miała inne obowiązki niż obecnie, zajmowała się głównie płatnościami, wpisywała przelewy, pilnowała zobowiązań, zajmowała się potwierdzeniami sald, wystawiała faktury i przyglądała się pracy księgowej. Z jej zeznań wynika, że gdy od 01.07.2013r. zawarła umowę na pełen etat, z większą podstawą wymiaru składek, zmienił się jej zakres obowiązków. Zmiana polegała na tym, że faktycznie zamieniła się rolami z U. K., dostała jej stanowisko i obowiązki. Odwołująca zeznała, że do jej obowiązków od 01.07.2013r. należy zajmowanie się całością księgowości i jej nadzorowanie, w tym m.in. księgowanie dokumentów, sprawdzanie dokumentów, pilnowanie stanów magazynów i kont magazynowych, robienie przelewów, kontakt z kontrahentami i przedstawicielami dostawców leków, wprowadzanie faktur sprzedażowych, wystawianie faktur VAT, dokonywanie płatności z konta bankowego, wystawianie faktur, w tym za wynajem obiektów, których właścicielem jest pracodawca, rozwiązywanie problemów dotyczących wynajmowanych obiektów, znajdowanie nowych najemców. Zeznała też, że od 01.07.2013r. U. K. przejęła wcześniejsze jej obowiązki, stała się jej podległym pracownikiem i wprowadzała do systemu dane z dokumentów.

J. B. pytana o przyczyny zamiany stanowisk z U. K. zeznała, iż U. K. jako księgowa nie była tak dyspozycyjna, jako osoba niepełnosprawna pracowała krócej – 7 godzin, ona zaś pracuje nawet po 12 godzin dziennie, nadto lepiej posługuje się pocztą elektroniczną, ma dostęp do konta Spółki, a U. K. nie miała takiego dostępu.

J. B. podkreślała, że w firmie jest dużo pracy, gdyż Spółka prowadzi 2 apteki, wynajmuje też lokale, w aptecę jest ok. 1000 faktur zakupu miesięcznie, które należy powprowadzać na odpowiednie konta, trzeba wprowadzać faktury sprzedażowe wystawiane dla przedstawicieli handlowych za wynajem półki w aptecę, za ich produkty, za wynajem powierzchni szkoleniowej, trzeba obliczyć płace, wysokość składek, podatków, pilnować płatności, sporządzać deklaracje Vat i zestawienia płatności, prowadzić rozmowy z kontrahentami. Pytana o doświadczenie zawodowe odwołująca zeznała, iż w czerwcu 2013r. ukończyła studia podyplomowe z zakresu księgowości a wcześniej skończyła studia magisterskie w kierunku ekonomii. Podkreślała również, że przed zawarciem umowy z Apteką (...) szukała innego zatrudnienia i prowadziła w tym celu rozmowy, m.in. z firmą (...) i w (...) w P..

Powyższe zeznania są w ocenie Sądu wiarygodne. Posiadane przez odwołującą doświadczenie zawodowe i wyższe wykształcenie ekonomiczne i z zakresu księgowości potwierdzają świadectwa pracy oraz dyplomy ukończenia szkół wyższych, znajdujące się w aktach kontroli ZUS i w aktach niniejszej sprawy. Odwołująca jako księgowa samodzielnie prowadzi też księgowość innej firmy - PHU (...) w K., gdzie prowadzona jest książka przychodów i rozchodów i nadzoruje tam pracę w księgowości innych osób, otrzymując za to wynagrodzenie w kwocie 3.000 zł netto. Zakresy obowiązków odwołującej w okresie do 30.06.2013r. i począwszy od 01.07.2013r. obrazują zaś zakresy czynności (k. 43-44a.s.). Nadto zarówno świadek K. P. jak i K. S. zaprzeczali, aby odwołująca była w ciąży.

Zeznania odwołującej co do czynności wykonywanych w Spółce Apteka (...) potwierdzili też świadkowie K. P. i K. S., którzy w swoich zeznaniach wskazywali na realność zawartej umowy i faktyczne świadczenie pracy przez J. B. w

ramach tej umowy, K. P. wskazywał też okoliczności uzasadniające określenie wynagrodzenia ubezpieczonej na kwotę 7.146,86zł brutto.

K. P. - prokurent Spółki (...) zeznał, że od 01.09.2012r. J. B. była zatrudniona na 1/2 etatu, bo studiowała, zaś po ukończeniu studiów została główną księgową. Początkowo miała najniższe wynagrodzenie, ponieważ studiowała i była pomocnikiem, a obecnie jako księgową zajmuje się wszelkimi sprawami finansowymi i księgowymi Spółki i nadzoruje te sprawy, do niej należy też obsługa ZUS, Urzędu Skarbowego i faktur. Z zeznań świadka wynika, iż Spółka zatrudnia 20 osób, ma dwie apteki i 6 lokali, które wynajmuje, nadto ma bankomat a odwołująca zajmuje się dokumentacją księgową wszystkich tych aptek, lokali i bankomatu, spółka ma duży obrót roczny: w granicach 3-4 mln zł, dziennie jest ok. 20 faktur, nadto spółka pod względem leków obsługuje (...), trzeba wystawiać faktury, w tym faktury korygujące, trzeba dzwonić, reklamować, jeśli leki przyszły nie w takich dawkach.

Pytany o U. K. świadek zeznał, iż pracowała ona 7 godzin dziennie, gdyż była osobą niepełnosprawną, otrzymywała wynagrodzenie w wysokości ok. 4.000 zł netto. Jego zdaniem J. B. z uwagi na duży zakres pracy nie mogłaby dalej pracować w wymiarze 1/2 etatu, często pracuje często niż 8 godzin, lepiej wykonuje swoje obowiązki niż U. K., gdyż jest osobą młodą, po studiach i inaczej wszystko przyjmuje oraz bardziej jest obeznana z nowoczesnymi technologiami a w firmie przechodziła przez wszystkie etapy pracy.

Świadek K. S. wprawdzie w Spółce (...) jest zatrudniona od kwietnia 2014r. na stanowisku pracownika biurowego, lecz jej zeznania potwierdzają duży zakres obowiązków J. B.. Świadek zeznała, iż odwołująca jest jakby dyrektorem finansowym, zajmuje się wszystkimi sprawami firmy, rozliczeniami z Urzędem Skarbowym, z ZUS, prowadzi zestawienia zysków i strat, bilanse, zajmuje się wszystkimi sprawami spółki, nawet tymi nie dotyczącymi księgowości, kontroluje i podpisuje wszystkie dokumenty w firmie, nadzoruje też pracowników. Pytana o godziny pracy J. B. zeznała, iż są one nieograniczone, gdy ona przychodzi na 8 to odwołująca już jest, a gdy ona wychodzi, to odwołująca jeszcze zostaje.

Świadek J. A. potwierdził zaś okoliczności wskazywane przez odwołującą, dotyczące negocjacji w przedmiocie zatrudnienia jej jako księgowej. J. A. zeznał, że prowadzi działalność gospodarczą i dotychczas korzystał dotychczas z obsługi księgowej biura rachunkowego, chciał jednak zatrudnić księgową i wówczas zgłosiła się J. B.. J. A. zeznał, że odwołująca miała odpowiednie kwalifikacje, żeby zajmować stanowisko księgowej i prowadzić księgowość samodzielnie, zasięgnął też opinii na jej temat. Zaproponował odwołującej wynagrodzenie w kwocie 4.500 zł, ostatecznie nie uzgodnili jednak warunków zatrudnienia, gdyż odwołująca chciała, aby zwracał jej również koszty dojazdu. Świadek zeznał również, że jego firma jest dość duża, ma ok. 40 mln rocznego obrotu.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanym świadkom, nie znajdując podstaw, by kwestionować ich szczerłość i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy. Zeznania świadków i odwołującej wzajemnie się uzupełniają, tworząc logiczną całość.

Oceniając powyższy materiał dowodowy Sądu znał, że ZUS niesłusznie zakwestionował wymiar czasu pracy odwołującej i podstawę wymiaru składek w wysokości wynagrodzenia wynikającego z umowy zawartej w dniu 01.07.2013r. Jak wynika z przeprowadzonych dowodów, określenie w nowej umowie wynagrodzenia na kwotę 7.146,86zł brutto wynikało ze zmiany zakresu obowiązków J. B.. Począwszy od 01.07.2013r. odwołująca faktycznie wykonuje obowiązki głównej księgowej, które są znacznie bardziej rozległe i wiążą się z ponoszeniem większej odpowiedzialności, nadto nadzoruje innych pracowników księgowości. Spółka Apteka (...) Sp. z o.o. w W. jest dużą firmą, prowadzi apteki i wynajem lokali, co wpływa na konieczność sporządzania i sprawdzania dużej ilości dokumentów księgowych. Nadto odwołująca posiada wykształcenie konieczne do zajmowania stanowiska księgowej a przed zawarciem umowy od 01.07.2013r. poszukiwała innego zatrudnienia w innych zakładach. co w pełni uprawniało tę ostatnią do negocjacji w zakresie kwoty wynagrodzenia w nowej łączącej strony umowie. Podkreślić też należy, że J. B. po zawarciu nowej umowy z wynagrodzeniem 7.146,86zł brutto i zgłoszeniu do ubezpieczeń z taką podstawą wymiaru składek, przez okres blisko czterech miesięcy faktycznie świadczyła pracę na rzecz pracodawcy a po zakończeniu zwolnienia w styczniu 2014r. nadal faktycznie wykonuje swoje obowiązki. Z zeznań świadków wynika jednoznacznie, iż odwołująca świadczy pracę codziennie dłużej niż po 8 godzin dziennie, dlatego wniosek organu

rentowego o pracy na 1/2 etatu od 01.07.2013r. jest błędny. Należy też zauważyć, iż ani w zaskarżonej decyzji, ani w odpowiedzi na dowołanie nie wskazano, dlaczego organ rentowy uważa, iż J. B. od 01.07.2013r. nadal pracowała tylko w wymiarze 1/2 etatu.

Reasumując, w ocenie Sądu zawarta umowa była faktycznie przez strony realizowana w pełnym wymiarze czasu pracy i jako taka winna być podstawą do objęcia obowiązkiem ubezpieczeń społecznych w podstawą wymiaru składek w wysokości równej wynagrodzeniu z niej wynikającemu. Wysokość tego wynagrodzenia określono na kwotę 7.146,86zł brutto z uwagi na duży zakres obowiązków, dlatego nie może zostać uznane za wysokie, gdyż odpowiada zasadzie ekwiwalentności świadczeń. Zauważyć należy, że pełnomocnik Spółki na rozprawie w dniu 14.04.2014r. złożył informację z GUS, dotyczącą przeciętnego wynagrodzenia osób zatrudnianych na stanowisku księgowej w firmach zatrudniających powyżej 9 osób(k. 94-100a.s.). Wynika z niego, iż to przeciętne wynagrodzenie w województwie (...) już w październiku 2012r. wynosiło 8.334,45zł.

Z powyższych względów Sąd uznając, iż odwołanie jest zasadne, na mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że J. B. od dnia 01.07.2013r. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze pełnego etatu w firmie Apteka (...) Sp. z o.o. w W. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 7.146,86zł.